

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a **2008. év június hó 20.** napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A *hivatalos személy kötelességszegésére irányuló vesztegetés büntette* miatt a vádlott *és társa* ellen indult büntetőügyben a Fejér Megyei Bíróság 7.B.51/2008/2. számú ítéletét az alábbiak szerint *megváltoztatja:*

a vádlottak cselekményeinek megnevezése helyesen 2-2 rb. vesztegetés büntette (Btk. 253. § (1), (2) bekezdése).

A vádlottakkal szemben kiszabott büntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

Mindkét vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

Mellőzi a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére vonatkozóan a fokozat megjelölését.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Fejér Megyei Bíróság a 2008. február 14. napján, bíróság elé állításos tárgyalás alapján meghozott 7.B.51/2008/2. számú ítéletével I. r. és II.r. vádlottakat 2-2 rb.

hivatalos személy kötelességszegésére irányuló vesztegetés büntetében mondta ki bűnösnek és ezért őket személyenként 1-1 év börtönbüntetésre ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását 2-2 évre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére úgy rendelkezett, hogy azt börtönben kell végrehajtani.

Az első fokú bíróság ítéletét az ügyész mindkét vádlott vonatkozásában tudomásul vette.

Az ítélet ellen az I. és II.r. vádlottak és meghatalmazott védőjük a tárgyaláson kizárólag a büntetés enyhítéséért, elsődlegesen a vádlottak előzetes mentesítésben részesítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.200/2008. számú átiratában az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta mindkét vádlott tekintetében. Indítványozta az ügy nyilvános ülésen történő elbírálását, és bejelentette, hogy az azon nem kíván részt venni.

A vádlottak meghatalmazott védője a nyilvános ülésen tartott perbeszédében a bejelentett fellebbezését részben módosított tartalommal, a vádlottak előzetes mentesítésben részesítése érdekében tartotta fenn. Az első fokú bíróság által megállapított tényállást és a cselekmények minősítését nem vitatta.

A vádlottak előzetes mentesítésre érdemessége kapcsán arra utalt, hogy a cselekmény elkövetését a vádlottak részéről a fiatal korukból fakadó meggondolatlanúság jellemezte. Az I.r. vádlott alig múlt 18 éves, most fejezte be a 10. évfolyamot. A tanulmányi eredménye javult, a bulizós barátaival szakított. Ősztől az édesapja mellett dolgozhatna üzletkötőként az XY. Kft-nél, de ehhez szüksége lenne erkölcsi bizonyítványra.

II.r. vádlottal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy ő tanulni jött Magyarországra és félt a kiutasítástól, hat rendőr intézkedett akkor a vádlottakkal szemben, ami félelmet keltett bennük.

Végezetül azzal érvelt, hogy a büntetésnek nem lehet célja a fiatalok életkezdésének meggátolása.

I.r. vádlott az utolsó szó jogán a megbánásának adott hangot, hivatkozott ő is a tanulmányi eredményének egy tizeddel történt javulására és arra is, hogy a „bulizós” barátaival megszakította a kapcsolatot.

A vádlottak és védőjük által bejelentett fellebbezések alaposak.

Az ítélőtábla a Fejér Megyei Bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§. alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok szerint, kellő alapossággal és részletességgel folytatta le.

A vád tárgyává tett bűncselekmények elbíráláshoz szükséges és lehetséges bizonyítékokat feltárta. Azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte.

Nem tévedett, nem vétett logikai hibát akkor sem, amikor megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az első fokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§.(2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól.

A megállapított tényállást fellebbezési támadás nem is érte.

Az első fokú bíróság ítéletében az indokolási kötelezettségének - bár kétségtelenül szűkszavúan és néhol iratellenesen is - eleget tett.

A vádlottak tagadásával szemben a tárgyaláson kihallgatott tanú1, tanú2, tanú3, tanú4, tanú5, tanú6 rendőr tanúk vallomását látta elfogadhatónak, amit a vádlottak gépkocsijában ülő tanú 7 is részben alátámasztott.

Az ítélet 6. oldal 1. bekezdéséből mellőzi az ítélet tábla, hogy tanú7 látott volna olyat, hogy az általa átadott 30.000 Ft-ot először II. r. vádlott akarta átadni a rendőröknek, majd I. r. vádlott ugyanezt a pénzeszeget akarta átadni a rendőröknek a nyitott ablakon keresztül. A tanú ugyanis ilyen nem látott. Nyomozati és tárgyalási vallomásában is csak arról számolt be, hogy a II.r. vádlott pénzt kért tőle, és ő kb.30.000 Ft-ot adott. A II.r. kétszer is kiszállt a kocsiból és odament először a rendőrökhöz, másodjára pedig az I.r. vádlotthoz, de ő nem látta, hogy mi történt.

Az így megállapított, megalapozott ítéleti tényállásból okszerűen következtetett a megyei bíróság a vádlottak bűnösségére és a cselekményük minősítése is törvényes. A cselekmények minősítését sem támadta fellebbezés.

Észlelte ugyanakkor az ítélet tábla, hogy az első fokú bíróság az ítélete rendelkező részében helytelenül nevezte meg a bűncselekményt.

A 2007. évi CLXII. törvény 18.§-a 2008. január 1. hatállyal módosította a Be.258.§.(2) bekezdés d/ pontját. E szerint az ítélet és az ügydöntő végzés rendelkező része tartalmazza a bűncselekmény Btk. szerinti megnevezését az alkalmazott törvényhely - ideértve a bűncselekmény minősített esetének megállapításakor a bűncselekmény alapesetét meghatározó törvényhelyet is - feltüntetésével, a bűncselekmény büntetési vagy vétségi megjelölését, ha a bűncselekmény többrendbeli vagy folytatódó, ennek megjelölését, ha a bűncselekménynek szándékos és gondatlan alakzata is van, gondatlan alakzat esetén ennek megjelölését, továbbá az elkövetői és elkövetési alakzat megjelölését.

A fenti törvényhelynek megfelelően pontosította az ítélet tábla a bűncselekmények megnevezését.

Az első fokú bíróság által a jogi indokolás körében írtak egy része nem a jelen ügyhöz kapcsolódó és így teljesen szükségtelen. Így mellőzi az ítélet tábla az első fokú ítéletének 6. oldal utolsó bekezdését „Az elkövető bűnösségének megállapítására....kezdetű mondatról, valamint a 7. oldal első bekezdését, kivéve annak utolsó mondatát.

Pontosításra szorul a 7. oldal 4. bekezdése is annyiban, hogy az I.r. vádlott nem juttatott előnyt a rendőröknek.

Az első fokú bíróság a bűnösségi körülményeket nagyrészt helyesen vette számba és azokat a súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte.

Ez csak annyiban szorul helyesbítésre, hogy a II.r. vádlott esetében mellőzni kell a büntetlen előélet enyhítőkénti értékelését, mert az a fiatal felnőtt kor mellett ekként nem értékelhető.

Az első fokú bíróság által kiszabott, a törvényi minimumnak megfelelő büntetések arányban állnak a vádlottak által elkövetett cselekmények tárgyi súlyával és társadalomra veszélyességével, valamint a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, bűnösségüknek fokával és a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményekkel.

Az így kiszabott büntetés szükséges, és alkalmas is arra, hogy a vádlottakkal szemben a büntetési célt, az egyéni és általános megelőzés követelményét elérje és érvényre juttassa.

Nem tévedett az első fokú bíróság akkor, amikor úgy ítélte meg, hogy a vádlottakkal szemben a büntetési cél a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhető.

Szükségtelenül jelölte meg azonban a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére annak fokozatát, hiszen mindkét vádlottal szemben börtönbüntetést szabott ki a Btk.43.§.a/ pontja alapján, így ez irányadó a végrehajtás elrendelése esetén is.

Az első fokú bíróság, bár az ítélete indokolásában utalt a bűnhalmazatra, de a rendelkező részben elmulasztotta megállapítani azt, hogy a vádlottakkal - egyébként helyesen a Btk.85.§.(1)(2) bekezdései alapján - halmazati büntetést szabott ki. Ezt az ítélet tábla pótolta.

Az ítélet tábla a védelmi fellebbezés kapcsán megvizsgálta az előzetes mentesítés kérdését.

A Btk.104.§.(1) bekezdése alapján a bíróság előzetesen mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha a szabadságvesztés végrehajtását felfüggeszti, és az elítélt a mentesítésre érdemes.

Az első feltétel, a felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, fennáll.

Az érdemesség körében lényegében ugyanazokat a körülményeket kellett az ítélet táblának értékelnie, amiket a büntetés kiszabása, a végrehajtás felfüggesztése körében már figyelembe vett.

A cselekmények tárgyi súlya csekélynek nem mondható, ami a büntetési tételben is kifejezésre jut.

Döntő jelentőséget tulajdonított azonban az ítélőtábla az elkövetés körülményeinek, amelyből egyértelműen az elkövetők fiatalkori meggondolatlansága tűnik ki, továbbá annak is, hogy mindketten az iskoláik elvégzése után pályakezdés előtt állnak, melyet az ítélőtábla nem kívánt ellehetetleníteni, meg kívánta adni az esélyt a vádlottaknak, hogy a jövőben törvénytisztelő életmódot folytathassanak.

Ezért mindkettőjük érdemességét megállapította, és őket előzetes mentesítésben részesítette.

A Btk.104.§.(2) bekezdése értelmében az előzetes mentesítés hatályát veszti, ha a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelik.

Az ítélőtábla az első fokú bíróság ítéletét 372.§.(2) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§.(1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, a 2008. év június hó 20. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Magócsi István sk.
előadó bíró

Dr. Halász Irén sk.
bíró

A Fejér Megyei Bíróság 7.B.51/2008/2. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.95/2008/4. számú ítéletében írt változtatással 2008. év június hó 20. napján jogerőre emelkedett és a kiszabott szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

Budapest, 2008. év június hó 20. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Udud Sándorné
bíróügyi ügyintéző